

Publicerad 2018-03-08 21:22 av morgonstjärna

soluppgång

Gryningen är den stund, då strändernas vass gungar sakta i långa rofyllda dyningar. Det är då vinden stillnar och havet får en storögd blank blick, som sjunker djupt in i den blå himlen och i ett inte knappt skönjbart hav. Mellan det yttre storögt skådande och det inre knappt skönjbara, havet går som driven av en tärande längtan. En ström och en malström i en ständig rörelse, så att till slut det yttre och det inre möts knappt skönjbart i en enda storögd blå blick, som ser upp mot rymden; stjärnorna bleknar. Det är då gryningen går över till dag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren morgonstjärna med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten